

Biblické texty:

Izajáš 7,10-14: Hospodin promluvil znovu k Achazovi: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, buď dole z hlubin nebo nahoře z výšin.“ Achaz odpověděl: „Nechci žádat a nebudu pokoušet Hospodina.“ I řekl Izajáš: „Slyšte, dome Davidův! Což je vám málo zkoušet trpělivost lidí, že chcete zkoušet i trpělivost mého Boha? Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).

List Římanům 1,1-7: Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia, jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech, evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu. Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem. Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Matouš 1,18-25: Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: ‚Hle, panna počne a porodí syna a dá jí mu jméno Immanuel,‘ to jest přeloženo ‚Bůh s námi‘. Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. Ale nežili spolu, dokud neporodila syna; a dal mu jméno Ježíš.

Bůh je s námi, Bůh stále zachraňuje

Vstupujeme do závěru adventní doby někdo s darovaným klidem v sobě, někdo možná ne. Dnes jsme tady s očekáváním nového oslovení od Boha skrze jeho slovo, které jsme právě četli. Je nám jasné, že Vánoce nenastanou upečením či zakoupením cukroví, ani štědrovečerním setkáním rodiny kolem stolu. Máme ze svého dětství snad hezké vzpomínky, nebo možná jsou překonány Vánoce z pozdější doby, když jste měli již svou vlastní rodinu a byli jste těmi, kdo připravovali Vánoce pro své děti. Adventní čas a Vánoce ovšem nejsou a nesmějí být pro křesťana časem nostalgického vzpomínání „jaké to bývalo“.

Křesťan hledí kupředu a to vždy s pomocí Božího slova, aby nezbloudil ve svém plánování a následně ve svém životě.

Dnešní legendární podání o narození Ježíše bylo napsáno především pro Židy, kteří měli důvody, proč Ježíše jako Spasitele – Mesiáše nepřijmout. Vyhlíželi totiž osvoboditele od politické nadvlády, nového mocného krále, bojovníka, jakým byl David.

Také my máme mnohdy až zatvrzelé důvody, proč se Ježíšovi vzpírat, proč ho přijímat jen jakoby, nebo ho vůbec ze své mysli na dlouhou dobu vytěsnit. Proto je dnešní zvěstování novou nabídkou pro přehodnocení našeho myšlení a našich představ o Bohu, o církvi, o Ježíši, a pak se pokusit přeměrovat svůj život.

Připomeňme si, že jméno Ježíš znamená v překladu – Hospodin zachraňuje (spasí). Už žalmisté opakovaně oslovují Hospodina: Bůh spasení mého. Ano, Ježíš byl, je a bude Božím synem, Spasitelem, on přišel vysvobodit lidi od jejich hříšnosti. Ta hříšnost je dvojí: jsou to naše osobní chyby, provinění, zrady, a jsou to hříchy, které na nás dopadají v důsledku chyb našeho okolí (církve, společnosti, jiných lidí).

To druhé, co bych dnes chtěla z legendárního příběhu o narození Ježíšově vyzvednout, je ona zvláštní formulace, že Marie počala z Ducha svatého. Z vnějšku viděno stalo se tehdy něco, čeho jsme dnes svědky jako téměř „normální“ situace. Marie je těhotná s někým, ale v zájmu Ducha svatého se chyba, snad se mohu odvážit dokonce říci i hřích, promění v nástroj Boží spásy se světem. A Marie, v té složité a pro ni bezvýhodné situaci se odevzdá poslušně Božímu vedení. Podobně se tu líčí i situace budoucího otčima, pěstouna Josefa. Spravedlnost odvozená ze Zákona mu velela, aby se s Marií rozešel. Duch jej však přesvědčil, aby byl shovívavý a posloužil velkému Božímu cíli.

Napodobme Marii a Josefa a odevzdejme se Ježíšovu vedení ve svém rozhodování. Nechme se přesvědčit jeho Duchem, zkoušejme spoléhat výhradně na jeho pomoc. Mít Ježíše vedle sebe jako stále přítomného průvodce a stálou pomoc. To vyjadřuje i jedno z jeho přívěsků - Emmanuel; v překladu 'Bůh je s námi'. Je to pro mě, pro nás obrovské povzbuzení. Duch Boží (v dnešním vyprávění – anděl Páně) se projevuje a koná stále. Nabízí pomoc – v našem srdci a naší mysli, případně i s pomocí našich přátel, nebo v církvi, nebo v někom nám dosud zcela neznámém... Čas Boží spásy se naplnil, jeho království je blízko. Stále nový dar – narození Božího Syna - se nám znovu nabízí. Radujme se.